

Er der i Forening med en Brugs- eller Indtægtsnydelse tillagt en Person Ret til i levende Live at forbruge eller paa anden Maade disponere over de paagældende Midler eller Ret til at raade over disse ved Testamente, anses han ligeledes ved Afgiftsberegningen som Ejer af disse.

Af Arv, der tilfalder Familienstiftelser eller Legater, der falde ind under Regelen i § 4, litr. c., eller anvendes til Oprettelse af saadanne, beregnes Afgiften af de paagældende Midlers Kapitalværdi, men ved Erlæggelsen af denne Afgift anses tillige Afgiften berigtiget for de første Indtægtsnydere.

§ 20.

Angaar den afgiftspligtige Erhvervelse en Brugs- eller Indtægtsnydelse, beregnes Afgiften af Brugs- eller Indtægtsnydelsens Værdi som saadan.

Ved Fastsættelsen af denne blive følgende Regler at iagttage:

- 1) Er Nydelsen stedsevarende, ansættes dens Værdi til det 25-dobbelte af dens aarlige Beløb.
- 2) Er Nydelsen af ubestemt Varighed, ansættes dens Værdi til det 10-dobbelte af dens aarlige Beløb, for saa vidt Reglerne under 3 ikke komme til Anvendelse.
- 3) Er Nydelsen begrænset til et bestemt Tidsrum eller til en eller flere Personers Levetid, fastættes Værdien efter de Regler, hvorefter den danske Statsanstalt for Livsforsikring beregner Værdien af tilsvarende Ydelser, dog saaledes, at det Beløb, der beregnes for Administration og Erhvervelsesomkostninger, ikke medregnes. De i saa Henseende fornødne Beregninger leveres uden Betaling af Statsanstalten for Livsforsikring.
- 4) Den aarlige Rentenydelse af en Kapital, hvis Forrentning ikke nøjagtig kan angives, ansættes til 4 pCt. af Kapitalen.

Efter de her angivne Regler beregnes ligeledes Værdien af Rentenydelse eller andre periodiske Ydelser, naar den skal fradrages ved Beregningen af Arveafgiften af de Kapitaler eller andre Genstande, hvorpaa de hvile, eller naar en Arving eller Legatar, hvem Udredelsen af saadanne Ydelser maatte være paalagt, skal fradrage disse ved Beregningen af Arveafgiften af den ham tilfaldne Lod. Rente- eller Indtægtsnydelsens Værdi bliver i disse Tilfælde at bestemme efter Forholdene, navnlig de paagældende Personers Alder paa den Tid, Afgiften beregnes af den Kapital, hvorpaa Rente- eller Indtægtsnydelsen hviler.

§ 21.

Afgiften beregnes af de enkelte Arvelodder og udredes af disse.

Den, hvem en Brugs- eller Indtægtsnydelse af visse Ejendele eller en vis Kapital er tillagt, kan kræve, at Afgiften udredes af de Midler, hvorpaa Brugs- eller Indtægtsnydelsen hviler, eller at det til Afgiftens Udredelse fornødne Beløb tilvejebringes ved Laan mod Pant i disse Midler. Disse Regler finde dog ikke Anvendelse i de i § 4, litr. c. og d., ommeldte Tilfælde.

Er det ved Testamente bestemt, at visse Arvelodder skulle udredes fri for Afgifter, betragtes de paagældende Arvelodder som forøgede med det til Afgifternes Udredelse fornødne Beløb, og Afgiften udregnes paa den Maade, at der til Arveloddens Beløb først lægges det Beløb, som Afgifterne af samme vilde udgøre, beregnede paa sædvanlig Vis, og af det saaledes fremkomne Beløb beregnes den Afgift, der vil være at erlægge.